

Dosarul nr. 2ra-966/2020

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Očnița (jud. D. Dolghieri)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco, D. Corolevski, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Nicolae Pașa, reprezentat de avocații Sorin Corceac, Cristina Doga și de Vasili Traghira,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de către Nicolae Pașa împotriva lui Vasile Traghira (fiul) și Anastasia Stoliarchuk –Traghira (succesori în drepturi ai Zinaidei Traghira) și Vasili Traghira (tata) cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Vasili Traghira, a fost casată hotărârea din 27 aprilie 2018 a Judecătoriai Edineț, sediul Očnița și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 20 septembrie 2016 Nicolae Pașa a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva lui Vasile Traghira și Anastasia Stoliarchuk – Traghira (succesori în drepturi ai Zinaidei Traghira) și Vasili Traghira, prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la Vasili Traghira, Vasile Traghira și Anastasia Stoliarchuk –Traghira a datoriei în sumă de 65 798,9 dolari SUA, dobânzii de întârziere în mărime de 21 836,21 de dolari SUA calculată pentru perioada 19 decembrie 2015-25 ianuarie 2018 și a cheltuielilor de judecată în mărime de 25 000 de lei (f.d. 3-4,122-124,144-145, vol. I).

În motivarea acțiunii Nicolae Pașa a invocat că prin contractul de împrumut nr.654 din 13 februarie 2014 Zinaida Traghira și Vasili Traghira au beneficiat de la Nicolae Pașa de un împrumut în mărime de 68 000 de dolari SUA, cu scadență finală la data de 13 februarie 2015. În scopul asigurării rambursării integrale și la timp a împrumutului și a altor plăți aferente contractului de împrumut a fost încheiat contractul de ipotecă nr. 655 din 13 februarie 2014, prin care s-a grevat cu ipotecă în favoarea lui Nicolae Pașa bunul imobil, format din: teren pentru construcție, cu numărul cadastral xxxxx, cu suprafața de 0,3639 ha și construcția comercială cu destinația prestări servicii cu numărul cadastral xxxxx cu suprafața de 670,2 m.p. amplasate în xxxxx, evaluat de părți la preț ipotecar de 915 627 de lei.

La 16 iunie 2015 Judecătoria Ocnița a emis titlul executoriu, prin care s-a dispus transmiterea silită în posesia lui Nicolae Pașa a bunurilor gajate conform contractului de ipotecă nr.655 din 13 februarie 2014 și anume; terenul pentru construcție cu numărul cadastral xxxxxx, și construcția comercială cu destinația prestări servicii cu numărul cadastral xxxxxx, amplasate în xxxxx. Titlul executoriu a fost pus spre executare silită. Executorul judecătoresc Viorel Meica la data de 05 august 2015, prin procesul - verbal de transmitere în posesie, a transmis de facto bunurile gajate lui Nicolae Pașa.

Reclamantul a menționat că în scopul comercializării bunurilor ipotocate a încheiat contract de intermediere cu SRL „Acona -Imobil”, care a promovat realizarea bunului imobil situat în xxxxxx. Ca urmare, la data de 19 decembrie 2015 Nicolae Pașa a comercializat bunul imobil la prețul de 38 000 de euro, echivalentul a 807 880 de lei, sau 41 197,78 de dolari SUA.

Nicolae Pașa a susținut că din suma obținută în urma realizării bunului imobil a stins dobânda de întârziere în mărime de 14 516,6 dolari SUA, calculată în temeiul art. 619 al Codului civil pentru perioada februarie 2015 – 19 decembrie 2015, penalitatea în mărime de 24 480 de dolari SUA, ce constituie 0,2% din suma datoriei pentru o perioadă de 180 zile de întârziere și 2 201 dolari SUA din suma datoriei de 38 000 de dolari SUA.

La 31 decembrie 2015 Nicolae Pașa a transmis pârâților notificarea, prin care a comunicat faptul comercializării bunului imobil, prețul, condițiile în care a fost înstrăinat precum și faptul existenței datoriei, acordându-le un termen de 15 zile pentru achitarea tuturor plăților debitoare față de reclamant, însă care nu s-a soldat cu un careva răspuns.

În opinia reclamantului se consideră îndreptățit de a solicita încasarea datoriei la contractul de împrumut, dobânda de întârziere calculată conform art.619 al Codului civil în mărime de 9 % peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel, precum și a cheltuielilor de judecată, ori pârâții nu și-au îndeplinit obligațiile contractuale asumate prin contractul de împrumut, iar prețul la care au fost comercializate bunurile imobile ipotocate, nu a acoperit datoria și dobânzile acumulate.

Prin hotărârea din 27 aprilie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița a fost admisă acțiunea depusă de Nicolae Pașa, a fost încasat în mod solidar de la Vasili Traghira, Vasile Traghira, Anastasia Stoliarchuk - Traghira în beneficiul lui Nicolae Pașa datoria în sumă de 65 798,9 dolari SUA, dobânda în mărime de 21 836,21 de dolari SUA, convertiți în lei conform cursului valutar BNM, la data executării hotărârii judecătorești, a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 25 000 de lei și asistență juridică în mărime de 15 000 de lei (f.d. 211, 213-219, vol.I).

Prin decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de către Vasili Traghira, a fost casată parțial hotărârea din data de 27 aprilie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, cu emiterea unei noi hotărâri prin care a respins cererea lui Nicolae Pașa cu privire la încasarea sumei 15 000 de lei, solicitată cu titlu de asistență juridică, în rest hotărârea contestată a fost menținută. A fost încasată suplimentar de la Vasili Traghira și succesorii în drepturi ai defunctei Zinaidei Traghira, Vasile Traghira, Anastasia Stoliarchuk - Traghira în beneficiul lui Nicolae Pașa dobânda de întârziere pentru perioada 28 aprilie 2018-

13 decembrie 2018 în mărime de 6 398,73 de dolari SUA sau echivalentul în lei la momentul executării hotărârii (f.d. 12, 13-18, vol.II).

Pentru a ajunge la această soluție instanța de apel a concluzionat că neexecutarea contractului de împrumut de către Zinaida Traghira și Vasili Traghira a dus la urmărirea bunului ipotecat. Nicolae Pașa a vândut în numele Zinaidei Traghira la preț de 38 000 de euro bunul imobil ipotecat, stingând astfel dobânda de întârziere, penalitatea și o parte din suma împrumutului. În rezultat, s-a constatat că la data de 19 decembrie 2015 restanța la împrumut era în mărime de 65 798,9 dolari SUA, iar dat fiind faptul că este o obligație pecuniară, iar debitorul întârzie cu achitarea instanța de apel a dispus încasarea dobânzii de întârziere, până la data adoptării deciziei în sumă de 6 398,73 de dolari SUA.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 22 martie 2019 Vasili Traghira, reprezentat de avocatul Iurii Mîrzenco, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată cu declararea din oficiu a nulității absolute a contractului de vânzare – cumpărare a bunurilor ipotecate din 19 decembrie 2015 (f.d. 41-48, vol.II).

Prin decizia din 29 mai 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Vasili Traghira, reprezentat de avocatul Iurii Mîrzenco, a fost casată integral decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de Vasili Traghira, a fost casată hotărârea din 27 aprilie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnîța și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii, a fost încasat în mod solidar, de la Vasili Traghira, Vasile Traghira, Anastasia Stoliarchuk - Traghira în beneficiul lui Nicolae Pașa datoria la contractul de împrumut în sumă de 26.802,22 de dolari SUA, sau echivalentul acestora în monedă națională conform cursului BNM la data executării hotărârii, dobânda de întârziere în mărime de 12157,19 dolari SUA sau echivalentul acestora în monedă națională conform cursului BNM la data executării hotărârii sau echivalentul acestora în monedă națională conform cursului BNM la data executării hotărârii, iar în total suma de 38959,41 de dolari SUA sau echivalentul acestora în monedă națională conform cursului BNM la data executării hotărârii.

A fost încasat, în mod solidar, de la Vasili Traghira, Vasile Traghira, Anastasia Stoliarchuk - Traghira în beneficiul lui Nicolae Pașa dobânda de întârziere conform art. 372 alin. (3) CPC, în sumă de 6430,71 de dolari SUA sau echivalentul acestora în monedă națională conform cursului BNM la data executării hotărârii.

A fost încasat, în mod solidar, de la Vasili Traghira, Vasile Traghira, Anastasia Stoliarchuk - Traghira în beneficiul lui Nicolae Pașa cheltuielile de judecată formate din cheltuieli de plată a taxei de stat în sumă de 25000 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 512 alin. (1), 513 alin. (1), 514, 572 alin. (1) și (2), 867 alin. (1) Codul civil în vigoare pînă la 01 martie 2019, art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la ipotecă și a stabilit că la data de 13 februarie 2014 între Nicolae Pașa și Zinaida Traghira, Vasili Traghira a fost încheiat contractul de împrumut nr. 645, obiectul contractului fiind suma împrumutului de 68 000 de dolari SUA, cu scadență finală la data de 13 februarie 2015.

În scopul asigurării rambursării integrale și la timp a împrumutului și a altor plăți aferente contractului de împrumut, între Pașa Nicolae și soții Traghira Vasile și Zinaida, a fost încheiat contractul de ipotecă nr. 655 din 13 februarie 2014, prin care a fost grevat cu ipotecă în favoarea lui Nicolae Pașa bunul imobil, format din: teren pentru construcții cu suprafața de 0,3639 ha cu nr. cadastral xxxxx și construcția comercială, cu destinația prestări servicii cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 670,2 m² amplasate în xxxxx, bunuri evaluate de părți la suma de 915 627 de lei, valoarea de piață fiind de 3 527 000 de lei și valoarea de înlocuire fiind de 2 560 000 de lei.

A mai stabilit instanța de apel că, pînă la data de 13 februarie 2015 Zinaida Traghira și Vasili Traghira nu și-au onorat obligațiunile de rambursare a împrumutului, acumulînd datorii la împrumut în valoarea lui totală de 68 000 de dolari SUA.

În legătură cu nerambursarea la termen a datoriei, la cererea lui Nicolae Pașa, Judecătoria Ocnița la 16 iunie 2015 în temeiul hotărîrii nr. 2-178/15 (f.d. 106 vol. II), a dispus transmiterea silită în posesia lui Nicolae Pașa a bunurilor ipotecate conform contractului de ipotecă nr.655 din 13 februarie 2014, și anume: a terenului pentru construcții cu suprafața de 0,3639 ha cu nr. cadastral xxxxx și a construcției comerciale cu destinația prestări servicii cu nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 670,2 m² amplasate în xxxxx.

În temeiul procesului verbal din 05 august 2015 întocmit de executorul judecătoresc Viorel Meica în cadrul procedurii de executare nr. 146-118 a documentului executoriu nr. 2-178/2015 din 16 iulie 2015 emis de Judecătoria Ocnița privind transmiterea în posesia lui Pașa Nicolae bunului imobil ipotecat, terenul pentru construcții cu suprafața de 0,3639 ha cu nr. cadastral xxxxx și construcția comercială cu destinația prestări servicii cu nr. cadastral xxxxxx cu suprafața de 670,2 m² amplasate în xxxxx, s-au transmis de la debitorul Traghira Zinaida în posesia creditorului Pașa Nicolae (f.d.1-8 vol.III).

La 19 decembrie 2015 Nicolae Pașa personal a comercializat bunul imobil, înstrăinîndu-l lui Maxim Aparencu (f.d. 100-101 vol. II), la prețul de 38 000 de euro, adică în echivalentul a 807 880 de lei sau a 41 197,78 de dolari SUA.

Respectiv, a indicat intimatul/reclamant Nicolae Pașa că din suma obținută de 41 197,78 de dolari SUA a stins dobânda de întârziere în mărime de 14 516,6 dolari SUA, calculată în temeiul art. 619 al Codului civil pentru perioada februarie 2015 – 19 decembrie 2015, penalitatea în mărime de 24 480 de dolari ce constituie 0,2% din suma datoriei pentru o perioadă de 180 de zile de întârziere și 2 201 dolari SUA din suma datoriei de 68 000 de dolari SUA.

Prin acțiunea formulată actualmente, Nicolae Pașa a pretins asupra încasării din contul apelanților/pîrîți: Vasili Traghira, Vasile Traghira și Anastasia Stoliarchuk –Traghira, a următoarelor sume: 65 798,9 dolari SUA – cu titlu de datorie, 21 836,21 de dolari SUA – cu titlu de dobânda de întârziere conform art. 619 Cod civil, pentru perioada 19 decembrie 2015-25 ianuarie 2018.

La fel, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 34 alin. (1), (2) și (8) din Legea cu privire la ipotecă , în vigoare la data depunerii acțiunii, art. 493 alin. (5), 586 alin. (1) și (2) Codul civil, Colegiul civil al instanței de apel a considerat că incorect intimatul Pașa Nicolae, în urma realizării bunului ipotecat, a stins mai întîi penalitățile și dobînzile de întârziere, odată ce imputația urma să se facă de intimat

în privința sumei datoriei, adică în primul rînd intimatul urma să stingă suma de 68 000 de dolari SUA, producătoare de dobînzii și împovărătoare pentru debitorul Traghira.

Din aceste considerente, solicitarea intimatului/reclamant Pașa Nicolae de a i se încasa cu titlu de datorie rămasă de 65798,9 dolari SUA devine neîntemeiată, întrucît suma datoriei rămase, ca urmare a realizării bunurilor ipotecate, la data de 10 septembrie 2016 constituie 26802,22 de dolari SUA (68000 USD – 41197,78 USD echivalentul a 38 000 euro = 26802,22 USD).

Pe cînd, prima instanță, contrar normelor citate, greșit a constatat existența datoriei la contractul de împrumut ca fiind de 65798,9 dolari SUA, respectiv, greșit a încasat-o. În asemenea împrejurări, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți a dispus încasarea solidară din contul pîrîților în beneficiul reclamantului, cu titlu de datorie la contractul de împrumut, a sumei de 26.802,22 de dolari SUA.

Totodată, aplicînd prevederile art. 617, 619 alin. (1) și (2) Codul civil, instanța de apel a stabilit cu certitudine că, contractul de împrumut a fost realizat între două persoane fizice și anume Pașa Nicolae și soții Traghira Vasili și Zinaida, aceștea din urmă au împrumutat suma de 68.000 de dolari SUA de la Pașa Nicolae pentru necesități personale; prin urmare, raportul de împrumut în cazul de față nu este un raport comercial și nici una dintre părțile raportului dat nu este consumator; deci, dobînda de întîrziere urmează a fi calculată în mărime de 9% (alin. 2 art. 619 Cod civil).

Pornind de la quantumul datoriei la împrumut de 26.802,22 dolari SUA, ținînd cont de solicitarea părții reclamante de a calcula dobînda de întîrziere din data de 19.12.2015 (f.d. 16 vol.I), data de realizare a bunurilor ipotecate, Colegiul civil al instanței de apel reține o dobîndă de întîrziere conform art. 619 Cod civil în quantum de 4866,63 USD, calculînd-o pînă la data de 10 septembrie 2016 (perioada solicitării din acțiune).

Totodată, în baza cererilor de completare a cerințelor (f.d. 122, 145 vol. I) și solicitării încasării cu titlu de dobîndă de întîrziere conform art. 619 Cod civil, pe parcursul perioadei de judecare a cauzei – 20.09.2016 – 27.04.2018, Colegiul civil al instanței de apel a reținut o dobîndă de întîrziere în quantum de 7290,56 USD.

Deci, în total, cu titlu de dobîndă de întîrziere conform art. 619 Cod civil, din suma datoriei la împrumut de 26.802,22 dolari SUA, pentru perioada: 19.12.2015 – 27.04.2018, instanța de apel a dispus încasarea solidară din contul pîrîților în beneficiul reclamantului, a sumei de 12157,19 dolari SUA.

În conformitate cu prevederile art.372 alin. (3) CPC, instanța de apel a admis cererea avocatului Cristina Doga în interesele intimatului în vederea compensării și a dobînzilor de întîrziere ca despăgubiri apărute după pronunțarea hotărîrii în prima instanță, încasîndu-se dobînda de întîrziere pentru perioada 28.04.2018 (data pronunțării hotărîrii) - 20.11.2019 (data pronunțării deciziei) în suma de 6430,71 de dolari SUA, pornind de la același quantum al datoriei la împrumut de 26.802,22 dolari SUA.

În temeiul art. 94 alin. (1) CPC, instanța de apel a dispus încasarea de la pârâți în beneficiul reclamantului cheltuielile compuse din plata taxei de stat la depunerea acțiunii în sumă de 25000 de lei, iar cerința cu privire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică a respins-o, deoarece nu este probată.

La 03 aprilie 2020, prin oficiului poștal, Nicolae Pașa, reprezentat de avocatul Sorin Corceac, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, cât și modificarea deciziei instanței de apel din 21 noiembrie 2019 în partea dispoziției de încasare din contul lui Vasili Traghira, Vasile Traghira și Stoliarchuk -Traghira Anastasia a dobânzii de întârziere pentru perioada de după pronunțarea hotărârii instanței de fond, conform art. 372 alin. (3) CPC în sumă de 16112,62 de dolari SUA, calculată pentru perioada 29 aprilie 2018-21 noiembrie 2019.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a aplicat Legea ce trebuia să fie aplicată și concomitent a aplicat o lege ce nu trebuia să fie aplicată ce constituie temei de casare a deciziei contestate conform art. 432 alin. (2) lit. a) și b) CPC.

Astfel, temei pentru emiterea deciziei contestate la determinarea cuantumului datoriei la împrumut instanța de apel a aplicat dispozițiile art. 586 alin. (1) și (2) Codul civil, (în vigoare la data emiterii hotărârii) ce sunt inaplicabile speței în contextul dispozițiilor alin. (4) al aceluiași articol.

Dispozițiile specifice la art. 586 alin. (4) Codul civil se regăsesc în art. 875 alin. (6) Codul civil (în redacția în vigoare din 02 martie 2019) potrivit căruia în cazul obligației pecuniare indiferent de imputația indicată de debitor, plata efectuată de către debitor se va imputa în primul rînd, cheltuielilor, în al doilea rînd, dobânzii și a altor prestații și la urmă sumei de bază (creditorului), dacă creditorul nu face o imputație diferită.

Din dispozițiile normelor citate mai sus reiese că prevederile art. 586 alin. (4) Codul civil (art. 875 alin. (6) în redacția nouă) sunt norme speciale și astfel, sunt aplicabile prioritar față de normele cu caracter general expuse la art. 586 alin. (1) și (2) Codul civil.

Prin urmare prevederile art. 586 alin. (1) și (2) Codul civil, aplicate de instanța de apel la determinarea cuantumului datoriei la împrumut, nu sunt aplicabile speței, astfel încât cuantumul datoriei la împrumut urmează a fi determinat reieșind din prevederile art. 586 alin. (4) Codul civil, normă aplicată corect de către recurent la utilizarea sumelor obținute din comercializarea bunului ipotecat în contextul în care suma obținută în rezultat a fost insuficientă pentru stingerea integrală a datoriei formate.

A mai menționat că neaplicarea de către instanța de apel a dispozițiilor art. 586 alin. (4) Codul civil și aplicarea eronată a prevederilor alin. (1) și (2) Codul civil ale aceluiași articol la determinarea cuantumului datoriei la împrumut a dus la determinarea eronată a restanței formate. Astfel a considerat că instanța de apel a determinat eronat și cuantumul dobânzilor de întârziere aferente datoriei la împrumut formate de debitori.

Or, deși instanța ierarhic inferioară a aplicat corect dispozițiile art. 619 Codul civil, aceasta a determinat cuantumul dobânzilor de întârziere aferente datoriei formate de debitori reieșind din cuantumul greșit determinat al datoriei la împrumut de 26802,22 de dolari SUA.

În consecință, a susținut că instanța de apel eronat a casat hotărârea primei instanțe în partea ce se referă la adjudecarea sumei de 65798,90 de dolari SUA cu titlu de datorie la împrumutul acordat și a sumei de 21836,21 dolari SUA cu titlu de

dobândă de întârziere aferente datoriei restante de 65798,90 dolari SUA, calculată în baza art. 619 Codul civil pentru perioada întârzierii 19 decembrie 2015 – 25 ianuarie 2018.

A mai susținut că instanța de apel a determinat eronat, reieșind din cele expuse mai sus, quantumul dobânzilor de întârziere adjuocate în temeiul art. 372 alin. (3) CPC, astfel încât această normă a fost pusă în aplicare eronat. Din aceste motive, a considerat că decizia instanței de apel urmează a fi modificată în partea adjudecării dobânzii de întârziere în mărime de 16112,62 de dolari SUA.

La fel, instanța de apel eronat a respins solicitarea privind adjudecarea cheltuielilor de asistență juridică suportate de recurent în condițiile în care dovada ce se confirmă achitarea acestora a fost anexată la dosar.

La 13 aprilie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Nicolae Pașa, reprezentat de avocatul Cristina Doga, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe cu calcularea dobânzii de întârziere în conformitate cu art. 372 alin. (3) CPC.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A invocat că instanța de apel a aplicat eronat prevederile art. 586 alin.(1), (2) Codul civil. Or, în cazul din speță obiectul acțiunii este o singură prestație cea de rambursare a împrumutului de către intimați conform contractului de împrumut din 13 decembrie 2014. Instanța de apel greșit a calculat suma dobânzii de întârziere conform art. 619 alin. (2) din Codul civil și suma penalității conform pct. V al contractului de împrumut din 13 decembrie 2014, fiind apreciate ca prestații separate, însă aceste două sume sunt modalități de compensare a prejudiciului pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligației pecuniare.

Mai mult, instanța de apel a omis să aplice prevederile art. 586 alin. (4) Codul civil.

La 24 aprilie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Vasili Traghira a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente și ca urmare instanțele greșit a constatat existența datoriei la contractul de împrumut, de către instanța de apel au fost aplicate eronat normele de drept material și procedural.

A accentuat că, la rejudecarea cauzei, instanța de apel a examinat numai problema corectitudinii calculelor dobânzilor de întârziere și a penalităților, iar pretențiile și argumentele apelantului privind necesitatea examinării circumstanțelor, ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului și anume ilegalitatea vânzării de către Nicolae Pașa a bunului ipotecat, prețul de piață fiind 3.527.000 de lei, cu o sumă redusă doar în mărime de 807.880 de lei, au fost ignorate pe deplin. Acest fapt poate fi confirmat prin ascultarea înregistrărilor audio ale ședințelor de judecată.

Totodată și din contextul deciziei instanței de apel atacate rezidă că, instanța de apel s-a limitat numai la calculele dobânzilor de întârziere și nu mai mult.

A susținut că instanța de apel nu a aplica legea care trebuia să fie aplicată și anume Legea cu privire la ipotecă.

Instanțele de judecată, ierarhic inferioare nu au examinat și nu au dat apreciere tuturor argumentelor invocate de apelantul Vasili Traghira.

A relatat că nu are careva datoriei față de Nicolae Pașa, iar argumentele invocate de apelant au fost lăsate fără apreciere juridică corespunzătoare.

Instanța de apel a încălcat esențial și normele de drept material, deoarece intimatul Nicolae Pașa a ignorat normele legale care prevăd necesitatea înștiințării debitorului ipotecar despre intenția de a vinde imobilul ipotecat cu suma pretinsă în mărime de 38.000 de euro.

A menționat recurentul că a fost sigur că prin procedura de transmitere a bunurilor ipotocate în folosul creditorului Nicolae Pașa au fost stinse creanțele contractului de împrumut.

La fel, a indicat că nu este de acord nici cu decizia instanței de apel în partea ce ține de procentul dobânzilor de întârziere.

Prin notificarea din 02 iunie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 05 iunie 2020 avocatul Sorin Corceac, reprezentant al lui Nicolae Pașa, și Vasili Traghira au recepționat copia recursurilor. La 08 iulie 2020 avocatul Sorin Corceac, reprezentant a lui Nicolae Pașa, a depus referință la recursul declarat de Vasili Traghira, prin care a considerat recursul declarat de ultimul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2019 a fost recepționată de Nicolae Pașa la 06 februarie 2020 și de Vasili Taghira la 14 februarie 2020, fapt confirmat prin avizele de recepție (f.d. 63-67, vol. III).

Conform pct. 1 din Anexa la Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldovei, pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă se suspendă pe toată durata stării de urgență instituie potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020.

Astfel, recursurile declarate de Nicolae Pașa la 03 aprilie 2020 și de către Vasili Traghira la 24 aprilie 2020, se consideră a fi depuse în termen.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Nicolae Pașa, reprezentat de avocații Sorin Corceac, Cristina Doga și de Vasili Traghira, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Nicolae Pașa, reprezentat de avocații Sorin Corceac, Cristina Doga și de Vasili Traghira, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de Nicolae Paşa, reprezentat de avocaţii Sorin Corceac, Cristina Doga şi de Vasili Traghira, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Preşedintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru